Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35421
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

Ut quid pdicio hec. Potu
it enim istud venundari
multo: ꝛ dari paupib?.
Sciēs aut iesus ait illis.
Quid molesti est huic
mulieri. Opus enim bonū:
opata ē in me. Nā sem
p pauper habet vobiscū:
me aut non semp habe
bitis. Mittens enim hec
vngentū hc in corpus
meū: ad sepliendū me
fecit. Amen dico vob: vbi
cunq; predicatū fuerit
hc euangeliū in toto
mūdo dicet: et q hec fe
cerit in memoriā eius.
Tunc abijt vnus de duo
decim qui d̄r iudas scari
oth ad principes sacerdo
tū: et ait illis. Quid
vult mihi dare: et ego
vob eum tradam. At
illi statuerūt ei triginta
argenteos. Et exinde
querebat opportunitatē
vt eū traderet. Prima at
die azimorū: accesserūt
discipuli ad iesū dicen
tes. Vbi vis paremus tibi
comedere pasca. At ihs
dixit. Ite in ciuitatē ad
quendā: et dicite ei. Ma
gister dicit. Tempus me
um prope est: apud te
facio pasca cū discipul'
meis. Et fecerūt discipu
li sicut statuit illis ihs.
et parauerūt pasca. Ve
spere aut facto: discū
bebat cum duodecim di
scipulis suis. Et edenti
bus illis dixit. Amē di
co vob: quia vnus vrm
me traditurus est. Et
contristati valde: cepe
runt dicere singuli. Nū
quid ego sum dne. At
ille mdens ait. Qui in
mit mecū manū in para
pside: hic me tradet. Fi
lius quidem hominis va
dit sicut scriptū est de
illo: ve aut homini illi
p quē filius hominis tra
detur. Bonū erat ei: si na